

Johdanto:

Käydään läpi kertauksena, mitä Aabrahamin elämässä tapahtui, ennen sitä tekstikohtaa, mitä tutkimme tänä iltana.

Jumala kutsui Abramia Uurissa, sieltä hän siirtyi Haraniin. Haranista hän lähti 75-vuotiaana Kanaaniin. Näälän ajamana hän kävi Egyptissä, josta hän palasi takaisin Kanaaniin.

Tämän jälkeen Abramia ja Lootin tiet erosivat.

Myöhemmin Abram pelasti Lootin vihollisarmeijan kynsistä, joutumasta todennäköiseen orjuuteen.

Melkisedek siunasi Abramia, jonka jälkeen Herra teki liiton Abramia kanssa ja lupasi jälkeläisen.

Abramia ja Saaran kärsimättömyyden seurauksena, Saara antoi orjattarensa Hagarin miehelleen vaimoksi ja Hagar synnytti Ismaelin Abramia ollessa 86-vuotias.

Abramia ollessa 99-vuotias Jumala ilmestyi Abramille uudestaan, antoi hänelle uuden nimen.

Abramista korotetusta isästä tuli Aabraham "kansan paljouden isä" ja Saaraista ruhtinaalisesta (taistelevasta) tuli Saara, "ruhtinatar".

Tuolloin myös ympärileikkaus asetettiin ja Aabraham ympärileikattiin 99-vuotiaana. Herra kertoi Aabrahamille, että Saara tulisi synnyttämään hänelle pojan, jolle oli annettava nimeksi Isak.

Tämän jälkeen Herra ilmestyi jälleen Aabrahamille hänen ollessaan edelleen 99-vuotias.

1. Kolme vierasta
2. Aabraham oppii uutta Jumalasta

1. Kolme vierasta

1. Vieraanvaraisuutta

'Sitten Herra ilmestyi Aabrahamille Mamren tammistossa. Abraham istui telttansa ovella päivän ollessa kuumimmillaan, ja kun hän nosti katseensa, hän näki, että kolme miestä seisoivat hänen edessään. Nähdessään heidät hän riensi heitä vastaan teltan ovelta, kumartui maahan ja sanoi: "Herrani, jos olen saanut armon sinun silmissäsi, niin et minä mene palvelijasi ohi. Sallikaa tuoda vähän vettä, jotta voitte pestä jalkanne. Levätkää sitten puun siimeksessä. Minä tuon palasen leipää vahvistaaksenne itseänne, ennen kuin jatkatte matkaanne, sillä sitä varten kai olette poikenneet palvelijanne luo." Miehet sanoivat: "Tee niin kuin olet puhunut." Abraham kiirehti telttaan Saaran luo ja sanoi: "Tee kiireesti taikina kolmesta vakallisesta hienosta vehnäjauhoista ja leivo kakkuja." Sitten Abraham juoksi karjatarhaan, otti nuoren ja hyvän vasikan ja antoi sen palvelijalle, joka kiirehti valmistamaan sitä ruuaksi. Hän otti voita ja maitoa sekä valmistuttamansa vasikan ja pani ne miesten eteen. Itse hän seisoivat heidän luonaan puun alla sillä aikaa, kun he söivät. '

1. Mooseksen kirja 18:1-8

Ei ollut kovin odotettavaa, että vieraita tulisi kuumimpaan aikaan päivästä - niin kuitenkin kävi.

Joka tapauksessa Abraham, paljouden isä, jonka nimen hän oli juuri vähän aikaa sitten Herralta saanut, toimi hyvinkin vieraan varaisesti. Joka nykyäänkin on vielä normaalia beduiinien keskuudessa.

Vasikkaa tarjottiin yleensä vieraalle, jota erityisesti haluttiin kestitä.

Teksti tulee helposti ohitettua sen paremmin miettimättä sitä aikaa, kuinka kauan vasikan tai leivän valmistaminen tarjottavaksi kesti. Hyvinkin siinä kului muutamia tunteja. Eli yhdessä vietettyä aikaa kertyi meidän mittapuumme mukaan aika paljon. Jalkojen pesu tuntui varmasti hyvältä, kun hiekka pestiin pois varpaiden välistä hierontämistä. Suomalaisittain vastaava vieraanvaraisuuden osoitus voisi olla saunominen.

Meillekin tästä on opittavaa vieraanvaraisuudesta.

Hebrealaiskirjeessä on kirjoitettu.

Pysyköön veljellinen rakkaus.

Älkää unhottako vieraanvaraisuutta; sillä sitä osoittamalla muutamat ovat tietämättään saaneet pitää enkeleitä vieraina.

Hebrealaiskirje 13:1-2

Abrahamkaan ei vielä välttämättä alussa tiennyt, että kyseessä on taivaallista väkeä.

Vaikka luku 18 alkoi sanoilla: Herra ilmestyi hänelle Mamren tammistossa.

Joka tapauksessa hän sai pitää enkeleitä vieraanaan.

Se että majoitetaan ystäviä tai seurakunnassa vierailevia omaan kotiin, ei enää liene itsestään selvää. Syitä voi olla moni; kun meillä on niin vaatimatonta tai oma elämä häiriintyy tmv. Joskus vieras voi kuitenkin tuoda tullessaan siunauksen, jota emme osaa odottaa.

Niin kuin kävi Abrahamille ja Saaralle. Raamattu jatkaa...

2. Haudattu unelma?

' He kysyivät häneltä: "Missä vaimosi Saara on?" Hän vastasi: "Tuolla teltassa." Mies sanoi: "Totisesti, minä palaan luoksesi ensi vuonna tähän aikaan, ja silloin vaimollasi Saaralla on poika." Mutta Saara kuunteli teltan ovella hänen takanaan. Abraham ja Saara olivat vanhoja ja ikääntyneitä, eikä Saara enää voinut saada lasta. Saara nauroi itsekseen ja ajatteli: "Voisiko minussa vielä herätä halu, kun olen näin kuihtunut? Onhan myös herrani jo vanha." Herra sanoi Abrahamille: "Miksi Saara nauroi ja ajatteli: 'Voisinko minä todella synnyttää, kun olen näin vanha?' Onko Herralle mikään mahdotonta? Ensi vuonna tähän samaan aikaan minä palaan luoksesi, ja silloin Saaralla on poika." Saara kielsi ja sanoi: "En minä nauranut." Hän näet pelkäsi. Mutta Herra sanoi: "Ei, kyllä sinä nauroit." '

Mooseksen kirja 18:9-15

Viimeistään tässä vaiheessa Abraham tiesi, että kyseessä on enemmän kuin vain tavallisia kulkijoita. He kysyivät Saarasta hänen uudella nimellään. Ei ollut ensinnäkään tavallista, että miesvieraat olisivat tavanneet naisia, saatika kysyneet mieheltä tämän vaimosta. Saara kuuntelee vieraiden jutustelua ja yht'äkkiä, ikään kuin puskista, vieras ottaa esille asian, joka on varmasti ollut heille vuosikausien ajan suurena painona sydämessä. Oman tulkintani mukaan ei ole ihme, jos Saaraa hieman tuo asia nauratti. Ehkä hän oli haudannut haaveen ja toiveen omasta lapsesta niin syvälle, ettei lupaus lapsesta enää muuta kuin nauratti - itkut oli itketty ja haave haudattu. Nyt täysin

odottamatta keskellä tavallista arkea, Saara saa omin korvin kuulla tuolta merkilliseltä vieraalta lupauksen lapsen syntymisestä. Oliko tuo ensimmäinen kerta, kun hän kuulee Jumalan antaman lupauksen joltain muulta, kuin mieheltään Aabrahamilta.

Uskon kautta sai Saarakin voimaa suvun perustamiseen, vieläpä yli-ikäisenä, koska hän piti luotettavana sen, joka oli antanut lupauksen.

Sentähden syntyikin yhdestä miehestä, vieläpä kuolettuneesta, niin suuri paljous, kuin on tähtiä taivaalla ja kuin meren rannalla hiekkaa, epäluokuisesti.

Hebrealaiskirje 11:11-12

Vieras sanoi Saaralle: ”onko **Herralle** mikään mahdotonta?”. Oliko tuo se hetki, joka antoi voimaa ja uskoa hänen sydämeensä. Joka tapauksessa hän sai lupauksen, että lapsi syntyy vuoden päästä ja niin myös tapahtui.

Sovellus:

Onko sinulla joku haudattu lupaus, unelma, jonka olet kokenut Jumalan sinulle antaneen, mutta joka ei olekaan toteutunut, niin kuin olet ymmärtänyt. Usein näyttää olevan niin, että Jumalan antamat unelmat joutuvat kokemaan kuoleman - inhimillisesti katsottuna.

Joosefin matka kansansa pelastajaksi ja hallitsijaksi, vuosikausien orjuuden ja vankilan kautta, varmasti ehti kuolettamaan omat mahdollisuudet tehtävään pääsystä. Hänellekin yhtenä tavallisena vankilapäivänä tulee kutsu Faaraon eteen. Tai Mooses itse yritti aloittaa kansan vapauttamista 40-vuotiaana ja joutui 40 vuoden ”tyhjennyskoulutukseen” erämaahan. Joosuan vuosikymmenien koulutus kansan johtajaksi. Daavidin matka Israelin kuninkaaksi, koki mielessä varmasti monta kuolemaa.

Herra on ihmeellinen, hän pitää sen minkä on luvannut. Voit elää arkeasi Häneen luottaen, vanhurskaasti, välillä epäilyjäkin tuntien, se ei tee hänen uskollisuuttaan tyhjäksi. Sitten kun aika on valmis, asiat liikahtavat eteenpäin.

Vaikka Saara peloissaan kielsi nauraneensa, ei häntä siitä rangaistu, ei se myöskään tehnyt tyhjäksi Jumalan lupausta.

Keskusteltavaksi:

Onko sinulla haudattu unelma?

Mitä haudatulle unelmalle voisi tehdä?

Onko unelmasi kokenut ylösnousemuksen vai odottaako se aikaansa?

2. Aabraham oppii uutta Jumalasta

1. Jumala keskustelee itsensä kanssa

'Miehet nousivat aterialta ja katselivat Sodomaan päin, ja Abraham lähti saattamaan heitä. Herra sanoi: ”Salaisinko minä Aabrahamilta, mitä tulen tekemään? Tuleehan Abrahamista suuri ja mahtava kansa, ja kaikki kansat maan päällä tulevat siunatuiksi hänessä. Sillä minä olen valinnut hänet, että hän käskisi lapsiaan ja perhettään pysymään Herran tiellä ja toimimaan vanhurskaasti ja oikeudenmukaisesti, jotta minä voisin toteuttaa Abrahamille sen, mitä olen hänestä puhunut.” '

1. Mooseksen kirja 18:16-19

Aabraham ajan tavan mukaan lähti saattamaan vieraitaan jonkin matkaa.

Herran sanat - pohdinta - kertoako Aabrahamille Sodoman ja Gomoran hävittämistä, tulkitsen niin, että Herra teki tämän vierailun A:n luokse siksi, että Hän opetti/näytti A:lle

itsestään uusia puolia. Hän näytti vanhurskauttaan ja oikeudenmukaisuuttaan, sekä näin tahtoi tehdä itseään tiettäväksi hänen jälkeläisilleen ja muillekin kansoille.

Jos nuo kaupungit olisivat vain yht'äkkiä hävinneet, olisi se ollut aikamoinen järkytys - myös A:lle.

Sovellus:

On paljon asioita ja tapahtumia maailmassa, joita me emme pysty ymmärtämään.

Jumalalla on kuitenkin aina kokonaiskuva kaikesta, hän tietää kansakuntien kohtalot ja sen mikä niille on parasta.

2. Valitushuuto synnin tähden

' Herra sanoi: "Koska valitushuuto Sodomian ja Gomorran vuoksi on suuri ja koska niiden synnit ovat hyvin raskaat, minä lähden alas katsomaan, ovatko niiden asukkaat tehneet kaiken sen, mistä minulle on valitettu, vai eivät. Tahdon tietää sen." '

1. Mooseksen kirja 18:20-21

Herra tiesi millaista Sodomian ja Gomoran elämä on, Hän on kaikki tietävä ja näkevä. Uskon että A:n vuoksi Herra teki niin kuin sanoi.

Mitä tuo valitushuuto oikein on, mikä sen saa aikaan? Onko se uskovien valitushuuto synnin kauheudesta vai mitä? Se on voinut olla osaltaan Lootin huutoa Herran puoleen, sanoohan

2:6 Ja hän poltti poroksi Sodomian ja Gomorran kaupungit ja tuomitsi ne häviöön, asettaen ne varoitukseksi niille, jotka vastedes jumalattomasti elävät.

2:7 Kuitenkin hän pelasti hurskaan Lootin, jota rietasten vaellus irstaudessa vaivasi;

2:8 sillä asuessaan heidän keskuudessaan tuo hurskas mies kiusaantui hurskaassa sielussaan joka päivä heidän pahain tekojensa tähden, joita hänen täytyi nähdä ja kuulla.

2. Pietarin kirje

En kuitenkaan pääse pois siitä ajatuksesta, että myös synnin seuraukset aiheuttavat kärsimystä ja valitusta, valitushuutoa. Jos me näkisimme, niin kuin Jumala, kaiken sen vääryyden ja synnin, mitä tässä maassa ja maailmassa tehdään, luulen ettemme kestäisi sitä hetkeäkään, luhistuisimme sen taakan alla. Jumala kuitenkin kuulee sen huudon, mikä tästä maailmasta nousee. Kun kansakunta menee pahuudessaan liian pitkälle, niin se tuhoutuu syntiinsä. Jumalan tuomio siten vain jouduttaa kansan kohtaloa niin, että antaa tuomionsa tulla samoin kuin Sodomalle ja Gomoralle.

Israelin kansan kohdalla tuomio tarkoitti sotaa ja pakkosiirtolaisuuteen joutumista.

Keskusteltavaksi

Mitä sinä ajattelet Suomen kansan tilasta?

Millaiset mahdollisuudet sinulla on vaikuttaa ja miten?

3. Tärkeitä kysymyksiä

' Miehet lähtivät sieltä ja kulkivat Sodomaan päin, mutta Abraham seisoi yhä Herran edessä. Abraham lähestyi häntä ja sanoi: "Aiotko siis tuhota vanhurskaan yhdessä

jumalattoman kanssa? Ehkä kaupungissa on viisikymmentä vanhurskasta. Aiotko todella tuhota paikan? Etkö säästä sitä siellä asuvien viidenkymmenen vanhurskaan tähden? Et suinkaan voi tehdä niin, että surmaat vanhurskaan yhdessä jumalattoman kanssa. Silloinhan vanhurskaan kävisi samoin kuin jumalattoman. Et voi tehdä niin! Eikö koko maailman tuomari tekisi oikeutta?” ’

1. Mooseksen kirja 18:22-25

Tässä mainitaan kuinka Aabraham seiso i Herran edessä. Myöhemmin mainitaan kuinka Loot ottaa vastaan kaksi enkeliä. Eli seurueeseen kuului Herra ja kaksi enkeliä. Herran ymmärretään olevan tässä ns. esiolevainen Kristus. Aabraham oli ollut ja keskustellut pitkään Herran kanssa, se ei ole voinut olla vaikuttamatta siihen, miten Aabraham alkaa puhutella Häntä.

Tekstistä tulkitseen niin että A on hämmentynyt ja ihmeissään siitä, voisiko Jumala tuhota vanhurskaan yhdessä jumalattoman kanssa.

Otetaan poimintoja edellisistä jakeista:

Aiotko siis tuhota?

Aiotko todella tuhota?

Et suinkaan voi tehdä niin?

Et voi tehdä niin

Eikö koko maailman tuomari tekisi oikeutta?

Selvästikään A ei voisi hyväksyä sitä, että Jumala tuhoaisi vanhurskaat yhdessä Jumalattoman kanssa - tähän ajatukseen lienee meidänkin helppo yhtyä.

A:lla on selkeästi hätä siitä, että vanhurskas kuolisi yhdessä jumalattoman kanssa. Oliko hänellä Loot ja hänen perheensä tässä vaiheessa mielessä, sitä ei Raamattu kerro. Herra vastaa Aabrahamin kysymykseen.

4. Huutokauppaako?

’ Herra sanoi: ”Jos löydän Sodoman kaupungista viisikymmentä vanhurskasta, minä säästän koko paikan heidän vuokseen.” Abraham vastasi: ”Olen rohjennut puhua Herralleni, vaikka olen vain tomua ja tuhkaa! Ehkä viidestäkymmenestä vanhurskaasta puuttuu viisi. Hävitätkö niiden viiden tähden koko kaupungin?” Herra sanoi: ”En hävitä, jos löydän sieltä neljäkymmentäviisi.” Abraham puhui vielä Herralle ja sanoi: ”Ehkä sieltä löytyy neljäkymmentä.” Herra vastasi: ”Niiden neljänkymmenen tähden jätän sen tekemättä.” Abraham sanoi: ”Älköön Herrani vihastuko, jos vielä puhun. Ehkä sieltä löytyy kolmekymmentä.” Herra vastasi: ”En tee sitä, jos löydän sieltä kolmekymmentä.” Abraham sanoi: ”Olen rohjennut puhua Herralleni. Ehkä sieltä löytyy kaksikymmentä.” Hän vastasi: ”Niiden kahdenkymmenen tähden jätän kaupungin hävittämättä.” Abraham sanoi: ”Kunpa Herrani ei vihastuisi – puhun enää vain tämän kerran. Ehkä sieltä löytyy kymmenen.” Herra vastasi: ”Niiden kymmenen tähden jätän sen hävittämättä.” ’
’Kun Herra oli lakannut puhumasta Abrahamin kanssa, hän lähti pois, ja Abraham palasi kotiinsa. ’

1. Mooseksen kirja 18:26-33

Aabraham sanoi ensin luvun viisikymmentä, johon hän saa selvänä vastauksena, että Herra säästäisi koko kaupungin heidän tähtensä. Keskustelu jatkuu ja muistuttaa hieman kuin käänteistä huutokauppaa, jossa tarjousta lasketaan koko ajan ja se siitä huolimatta hyväksytään.

A:lle jokainen tarjous ja sen hyväksyntä puhui Jumalan armollisuudesta ja hän tuli tuntemaan Herraansa aina vain enemmän ja enemmän.

Kun tämän lukee Raamatusta helposti hämärtyy se tilanne, että tässä ihminen puhuu Jumalan kanssa ja Jumala myöntyy ihmisen pyyntöön. Nämä pyynnöt olivat Jumalan mielenmukaisia ja kertovat hänen olemuksestaan, kärsivällisyydestään ja rakkaudesta ihmistä kohtaan.

Aabrahamin rukouksilla oli merkitystä, seuraavassa luvusta poimin joitakin jakeita:

' Mutta Loot vitkasteli. Silloin miehet tarttuivat häntä sekä hänen vaimoan ja molempia tyttäriään kädestä, veivät heidät ulos ja jättivät kaupungin ulkopuolelle, sillä Herra tahtoi säästää heidät. Pakene nopeasti sinne, sillä minä en voi tehdä mitään, ennen kuin olet päässyt sinne.' Tämän vuoksi kaupunki sai nimekseen Sooar . Tuhotessaan lakeuden kaupungit Jumala muisti Abrahamia ja lähetti Lootin pois hävityksen keskeltä. Hän hävitti ne kaupungit, joissa Loot oli asunut. '

1. Mooseksen kirja 19:16,22,29

Lootin oli ilmeisen vaikea lähteä Sodomasta ja hänet vietiin sieltä puoliväkisin, hän ei varmaankaan ollut täysin sisäistänyt, että kaupungin loppu oli lähellä. Tekikö suuri omaisuus kenties lähtemisen vaikeaksi?

Jumala kuitenkin armossaan tempaa niin Lootin kuin hänen perheensä pois hävityksen keskeltä. Jumala kuuli Aabrahamin rukouksen. Hän myös täytti senkin huokauksen, jota ei ainakaan teksissä mainita Aabrahamin sanoneen Jumalalle.

"Tuhotessaan lakeuden kaupungit Jumala muisti Abrahamia ja lähetti Lootin pois hävityksen keskeltä." Uskovan rukous voi paljon, kun se on harras.

Sovellus:

Millainen on meidän rukouksemme kaupunkimme puolesta?

Rukouksemme kaupunkimme tai sen ihmisten puolesta voi vaikuttaa heidän tulevaisuuteensa todella paljon. Herra meitä auttakoon, että käytämme kaikkia niitä mahdollisuuksia vaikuttamiseen, jotka meille on annettu.